

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

=

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Ἡ μέχρι τοῦδε διανυθεῖσα περίοδος τοῦ 1947 ἐμφανίζει ὀρι-
σμένες περιπτώσεις ὡς πρὸς τὰς ὁποίας δύναται νὰ λεχθῆ
ὅτι αἱ προσπάθειαι διὰ τὴν συγκράτησιν νομισματικῆς τάξεως
καὶ ἀποτροπὴν τοῦ πληθωρισμοῦ καὶ αἱ ἐπιδιώξεις αὐξήσεως τῆς
ἐθνικῆς παραγωγῆς καὶ βελτιώσεως τοῦ ἐθνικοῦ ἐπιπέδου διαβιώ-
σεως παρυσίασαν ἐπιτυχή ἐξέλιξιν.

Εἰς τὰς περισσοτέρας ὅμως εὐρωπαϊκὰς χώρας ἡ οἰκονομία,
παρὰ πᾶσαν ἐπιτελεσθεῖσαν πρόοδον, παρουσιάζει ἔντονα χαρακτη-
ριστικὰ ἀσταθείας καὶ ἐπισφαλοῦς ἐξελίξεως τὰ ὁποῖα εἰς ὀρισμέ-
νας εἶναι ἰδιαιτέρως ἰσχυρὰ ὥστε νὰ μὴ παύη ὑφισταμένη δι' αὐτὰς
ἡ ἀπειλὴ ἑνὸς κρισίμου ἀδιεξόδου.

Γενικώτερα αἷτια εἶναι τὸ παγκοσμίως σήμερον ὑφιστάμενον
πρόβλημα τῆς σπάνιος τοῦ δολλαρίου, καὶ ἡ ἀνεπαρκὴς διὰ τὰς ἀνάγ-
κας τῶν μεγάλων βιομηχανικῶν χωρῶν παραγωγὴ γαιάνθρακος
καὶ χάλυβος. Ταυτοχρόνως αἱ χώραι ἔχουν νὰ ἀντιμετωπίσουν εἰδι-
κώτερα προβλήματα προσαρμογῆς καὶ ἰσορροπήσεως τάσεων, μέρων
καὶ γενικώτερας οἰκονομικο-πολιτικῆς γραμμῆς τὰ ὁποῖα δημιουρ-
γοῦν αὐταὶ αἱ προσπάθειαι διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν καὶ αἱ
ἑσωτερικαὶ κοινωνικαὶ καὶ πολιτικαὶ δυσχέρειαι. Ἡ Μεγάλη Βρεττανία
ἀποτελεῖ τὸ πλέον ἀντιπροσωπευτικὸν παράδειγμα αὐτῆς τῆς ἐξελί-
ξεως. Εἰδικώτερον δὲ ἡ ἀδυναμία τῆς ὅπως ἐφαρμογῆ τὸν ὄρον τῆς
μετατρεψιμότητος τῆς λίρας ἐξαίρει τὴν σημασίαν τοῦ προβλή-
ματος τῆς σπάνιος τοῦ δολλαρίου τοῦ ὁποίου ἐξ ἄλλου ἡ σοβα-
ρότης ἐντείνεται ἀπὸ τὰς προβλέψεις περὶ τῶν δυσχερειῶν τῆς ἐπισι-
τιστικῆς καταστάσεως κατὰ τὸν προσεχῆ χειμῶνα.

Τὸ Βέλγιον ἀναφέρεται ὡς τὸ πρῶτον παράδειγμα ἱκανοποιη-
τικῶς ἐκβάσεως τῶν προσπαθειῶν πρὸς οἰκονομικὴν ἀνασύνταξιν.
Ἡ θεωρουμένη ὡς ἐπιτυχοῦσα σήμερον ἰσορροπία τῆς οἰκονομίας του
ἀποδίδεται κυρίως εἰς τὴν ἐφαρμοσθεῖσαν δραστικὴν νομισματικὴν
πολιτικὴν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν (Ὀκτ. 1944) ἀπὸ τὸν τότε
Ἐπιτρόπον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ σήμερον Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ
Διεθνoῦς Νομισματικοῦ Ταμεῖου Camille Gutt. Χωρὶς νὰ δύναται νὰ
λεχθῆ ὅτι ἔχουν ὑπερνικηθῆ πλήρως ὅλαι αἱ δυσχέρειαι ἐφοδιασμοῦ
καὶ ἀνασυγκροτήσεως καὶ κάθε κίνδυνος ἐκτροπῆς τῶν τιμῶν, ἡ πρό-
οδος πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ὁμαλότητα φαίνεται νὰ εἶναι σταθερά.

Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1947 ἡ βελγικὴ κυβέρνησις ἐφήρμοσε τὸ
πείραμα περιορισμοῦ τῶν κρατικῶν ἐλέγχων εἰς τὰς τιμὰς. Κατόπιν
διατάγματος τοῦ Ἀπριλίου 1947 εἰς τὴν χώραν ὅπου πρὸ ἑνὸς ἔτους

είχεν οργανωθῆ τὸ πληρέστερον σύστημα ἐλέγχων δὲν διειρηθήσαν οὐσιαστικῶς πλέον ἔλεγχοι ἢ εἰς τὸν γαιάνθρακα, τὸν σίδηρον, τὸν χάλυβα, τὴν ξυλείαν, τὸν σάπωνα καὶ μικρὸν ἀριθμὸν εἰδῶν διατροφῆς. Τὰ ἀποτελέσματα ἐθεωρήθησαν ἱκανοποιητικά. Μετὰ μίαν ἀρχικὴν ὑψωσιν αἱ τιμαὶ ἐπέδειξαν σχετικὴν σταθερότητα.

Ἡ Κυβέρνησις, ἔξακολουθοῦσα τὸ πείραμα μιᾶς πλέον φιλελευθέρου πολιτικῆς, ἀπεφάσισε τὴν κατάργησιν ἀπὸ 1ης Αὐγούστου μέχρι 38% τῶν ἐπιδοτήσεων διαφόρων εἰδῶν, ἐπιδιώκουσα νὰ πραγματοποιήσῃ σημαντικὴν οἰκονομίαν (5500 ἐκ. βελγ. φρ.) εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους.

Καὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν ἀναμένεται ὅτι θὰ εἶναι ἐπιτυχῆς ἡ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως, παρ' ὅλας τὰς δυσχερείας τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει τὸ Βέλγιον, ὅπως αἱ λοιπαὶ χώραι, λόγῳ τῶν ὑψηλῶν ἐθνικῶν τιμῶν καὶ τῶν ἀνεπαρκῶν διαθεσίμων τῆς χώρας εἰς δολλάρια. Ναὶ μὲν αἱ μέσαι μηνιαῖαι εἰσαγωγαὶ τοῦ πρώτου ἑξαμήνου 1947 ὑπερέβησαν τὰς προβλεφθείσας (πρόβλεψις δι' ὀλόκληρον τὸ 1947, 69 δισ. φρ., πραγματοποιηθεῖσαι I—VI 1947 36.300 ἐκ.), ἀλλὰ ὁ μηνιαῖος μέσος ὄρος τῶν πραγματοποιηθεισῶν ἐξαγωγῶν μέχρι τέλους Ἰουνίου 1947 (I—VI 1947, 28.282 ἐκ. φρ.), ὁ ὁποῖος ἐπίσης ὑπερέβη τὸν προβλεφθέντα (συνολικὴ ἀξία 1947, 51 δισ. φρ.), παρουσιάζει μεγαλυτέραν αὔξησιν, ἀναβιβάζουσαν τὸ ποσοστὸν τῶν ἐξαγωγῶν ἐν σχέσει πρὸς τὰς εἰσαγωγὰς εἰς 78% ἔναντι τοῦ ἐπιδιωχθέντος 74%. Ἡ κυβέρνησις ἔχει θέσει ὡς σκοπὸν τῆς νὰ ἀποφύγῃ τὸν ἐξωτερικὸν δανεισμὸν διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν χρησιμοποιοῦσα πρὸς τοῦτο τὸ ὑπόλοιπον τοῦ δανείου 100 ἐκατ. καναδικῶν δολλαρίων καὶ διάφορα ἐνεργητικὰ στοιχεῖα τῆς χώρας εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Παράλληλον παράδειγμα ἐπιτυχοῦς διαχειρίσεως τῆς ἐθνικῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως δίδει ἡ Νορβηγία. Τὸ ἀκολουθούμενον ἐκεῖ σύστημα στηρίζεται εἰς ἐντελῶς ἀντίθετον βάσιν. Ἡ κατανάλωσις ὑπόκειται εἰς αὐστηροὺς περιορισμούς, αἱ εἰσαγωγαὶ διὰ καταναλωτικὰς ἀνάγκας ἔχουν ὑποβιβασθῆ εἰς τὸ ἐλάχιστον. Ἐν τούτοις τὸ ἐπίπεδον καταναλώσεως εὐρίσκεται εἰς τὰ 96% τοῦ 1939. Ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης εἶναι ἐξαιρετικῶς ἔντονος. Αἱ ἰδιωτικαὶ ἐπενδύσεις κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἀντιπροσωπεύουν τὰ 18% τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος (1939, 10% 1946, 13%) αἱ δημόσιαι τὰ 6%.

Ἡ ἰσοσκελίσις τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν ἐπιδιώκεται διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐσόδων ἐκ τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας εἰς τὴν ὁποίαν προπολεμικῶς ὠφείλοντο τὰ 50% τοῦ εἰσερχομένου συναλλάγματος εἰς τὴν χώραν. Ἐντεῦθεν ἡ ὅλως ἰδιαιτέρα προσοχὴ ἡ ὁποία ἔχει δοθῆ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἐμπορικοῦ στόλου τῆς Νορβηγίας.

Εἰς τὰς ἐνδεικτικῶς ἀναφερομένας σὺτὰς περιπτώσεις θὰ ἠδύναντο νὰ προστεθοῦν καὶ ἄλλαι, εἰς τὰς ὁποίας ἡ ἐθνικὴ προσπάθεια παρουσιάζει εἰς τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τομέα τῆς οἰκονομίας θετικὰ ἀποτελέσματα. Δὲν θὰ ἀσχοληθῶμεν ὁμῶς κατωτέρω ἢ μὲ τὰ σημεῖα

τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζουν τὴν γενικὴν ὄψιν τῆς παγκοσμίου οἰκονομικῆς ἐξελίξεως.

1. *Τιμαί. Νομισματικά.*—Α. Εἰς τὰς περισσοτέρας χώρας ἡ ἀνοδος τῶν τιμῶν συνεχίζεται καὶ κατὰ τὸ 1947, παρ' ὅλον ὅτι ὠρισμένοι τιμάρημοι παρουσιάζουν ἐλαφρὰν βελτίωσιν, ἢ ὁποῖα ὅμως, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι περιορισμένης ἐκτάσεως ἢ μικρᾶς διαρκείας, διότι ἡ ἀποτελεσματικότης τῶν ἐφαρμοζομένων μέτρων, κυρίως ἀντιπληθωρικῆς φύσεως, εἶναι μόνον προσωρινή.

Εἰς μὲν τὰς Ἑνωμένας Πολιτείας αἱ ὑψηλαί τιμαί εἶναι συνέπεια τῆς ἀκολουθουμένης εὐρείας πιστωτικῆς πολιτικῆς, τῶν τάσεων ἀνόδου τῶν ἡμερομισθίων καὶ τῶν σημαντικῶν ἐξαγωγῶν προϊόντων αἱ ὁποῖαι στενεύουν ὀπωσδήποτε τὸν κύκλον τῶν διαθέσιμων προϊόντων εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀγοράν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς λοιπὰς χώρας, δι' ὠρισμένας μὲν ὅπως ἡ Ρουμανία, ἡ Ἰταλία, ἡ Κίνα ἡ νομισματικὴ ἀρρυθμία ἀποτελεῖ τὸν πλεόν βαρύνοντα παράγοντα· διὰ τὰς περισσοτέρας ὅμως τὸ βασικὸν αἷτιον τῶν ὑψηλῶν τιμῶν εἶναι ὁ ἀνεπαρκὴς ἐφοδιασμός των εἰς τὰ ἀπαιτούμενα ἀγαθὰ τόσον διὰ τὴν κατανάλωσιν ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν. Οἱ τιμάρημοι παρουσιάζουν τὴν ἀκόλουθον πορείαν:

Τιμάρημοι χονδρικῆς πωλήσεως

(1937=100)

	Ἔτησιος									
	1945	1946	1946	1947						
	μέσος	ὄρος	XII	I	II	III	IV	V	VI	VII
Ἑν Πολιτεῖαι	123	140	163	164	167	173	171	170	171	
Μεγ. Βρετανία	156	161	165	167	169	160	172	174	174	
Γαλλία (1938=100)	375	648	846	874	889	860	847	946	904	881
Ὀλλανδία	167	232	245	247	248	248	247	248		
Δανία	179	176	187	188	189	188	190	192	193	
Νορβηγία	174	166	170	168	169	169	169	171	172	
Σουηδία	170	163	168	170	171	172	173	174		
Ἑλβετία	198	193	197	196	197	198	199	199	200	
Ἰταλία	—	—	3677	3754	3891	4139	4533	5193		
Τουρκία	431	415	423	421	427	428	421	414	407	
Οὐγγαρία	—	—	394	403	409	432	439	479	489	

Τιμάριθμοι κόστους ζωῆς.
(1937=100)

	1946	1946 XII	I	II	III	1947 IV	V	VI
Ἦν. Πολιτεῖαι	136	149	149	149	152	152	152	153
Μεγ. Βρετανία	132	132	132	132	132	132	133	132
Γαλλία	746	997	981	984	964	961	1022	1089
Ἰταλία(1938=100)	—	—	3662	3723	3829	4180	4389	
Ὀλλανδία	—	197	198	200	200	200	200	
Δανία	161	—	162	—	—	165	—	
Σουηδία	150	152	—	—	157	—	—	160
Νορβηγία	164	167	165	166	166	167	167	167
Οὐγγαρία (Αὔγ.)	349	369	385	420	414	431	425	476
Καναδάς	121	126	125	126	127	129	132	133

(Στατιστικὸν Δελτίον U. N.)

Ἀσχολούμεθα εἰδικώτερον μὲ ὠρισμένας χαρακτηριστικὰς περιπτώσεις :

Εἰς τὴν Γαλλίαν αἱ δύο διαδοχικαὶ μειώσεις τῶν τιμῶν κατὰ 5% τῶν ὁποίων τὴν ἰσχὺν ἐπέβαλε ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ 1 Μαρτίου 1947 συνεκράτησαν ἐπὶ τινα χρόνον τὰς τιμὰς. Ἀπὸ τοῦ Μαΐου σημειώνεται αἰσθητὴ ἄνοδος τῶν, ἡ ὁποία ἐν μέρει μόνον δικαιολογεῖται ἀπὸ τὴν κατάργησιν τῶν διατιμῆσεων διὰ διάφορα γεωργικὰ προϊόντα. Ἡ νέα αὕτη φορὰ τῶν τιμῶν πρὸς τὰ ἄνω δὲν παρουσιάζεται εἰς τὸν τιμάριθμον χονδρικῆς πωλήσεως λόγῳ τῆς ἐποχιακῆς πτώσεως τῶν τιμῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων. Εἶναι ὁμῶς καταφανὴς εἰς τὸν τιμάριθμον λιανικῆς πωλήσεως ὁ ὁποῖος δεικνύει: Φεβρουάριος 1947—858, Μάρτιος—848, Ἀπρίλιος—839, Μάϊος—886, Ἰούνιος—935, Ἰούλιος—965. (Πρὶν ἀπὸ τὴν τελευταίαν ἐξέλιξιν τοῦ προβλήματος τῶν τιμῶν καὶ τὴν μείωσιν τῆς μερίδος τοῦ ἄρτου εἰς 200 γρμ. τὸ ζήτημα τῶν τιμῶν ἐφάνετο νὰ παρουσιάζῃ βελτίωσιν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς μαύρης ἀγορᾶς ἐκτεινομένης εἰς αἰσθητῶς ὀλιγώτερα εἶδη ἢ προηγουμένως.

Μετὰ τὰς συνεννοήσεις μεταξύ ἐργοδοτῶν (C.N:P.E.) καὶ C.G.T. διὰ τὴν προσαρμογὴν τῶν ἡμερομισθίων πρὸς τὰς τιμὰς καὶ τὴν παρασχεθεῖσαν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ὕψωσιν τῶν ἡμερομισθίων κατὰ 11% ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου, ἰσχύουν τὰ ἐξῆς διὰ τὰς τιμὰς: αἱ μὲν κρατικαὶ τιμαὶ ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν αἱ καθορισθεῖσαι μετὰ τὴν 1 Μαρτίου παραμένουν ἀμετάβλητοι· ὅσαι δὲν εἶχον ὑποβληθῆ ἢ ὑπεβλήθησαν μερικῶς εἰς τὴν δευτέραν περικοπὴν ὡς καὶ αἱ τιμαὶ τῶν προϊόντων σιδήρου αὐξάνουν κατὰ 5%. Ὅσαι εἶχον ἐξαιρεθῆ τοῦ κρατικοῦ ἐλέγχου πρὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1947 ἀλλ' ὑπέστησαν τὸν ὑποβασμὸν τῶν 10% δύνανται νὰ ὑψωθοῦν κατὰ 5%. Αἱ ἐξαιρεθεῖσαι τοῦ κρατικοῦ ἐλέγχου μετὰ τὴν 1 Μαρτίου δὲν ὑπάγονται εἰς τὸ διάταγμα.

Ἡ κυβέρνησις ἡ ὁποία παρουσιάζει ὡς προσωρινὴν τὴν γενομένην ρύθμισιν ἀνεκοίνωσε ταυτοχρόνως τὴν πρόθεσιν τῆς ὅπως μελετήσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἄρσεως τῶν διατιμήσεων ἀπὸ τὰ εἶδη τὰ ὁποῖα δὲν ἐπηρεάζουν αἰσθητῶς τὸ κόστος τοῦ βίου. Τὸ ζήτημα τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ γαιάνθρακος ἐλύθη διὰ τῆς ἐγκρίσεως νέας ἐπιχορηγήσεώς του, ἡ ὁποία θὰ ἐπιβαρύνῃ τὸν προϋπολογισμόν μὲ 7.370 ἑκατ. φρ. ἐπὶ πλέον τῆς ἤδη παρεχομένης ἐξ 800 φράγκων κατὰ τόννον.

Εἰς τὴν Αὐστρίαν ὅπου ὁ τιμάρριθμος ἀκριβείας ζωῆς, ἀπαρτιζόμενος κυρίως ἀπὸ εἶδη κρατικῶν διανομῶν, ἔχει σημειώσει αἰσθητὴν ἄνοδον, ἰδιαιτέρως ἀπὸ τῆς ἀνοίξεως, καὶ ὅπου ἐπανειλημμένως ἔχει τονισθῆ ὅτι τὸ κυριώτερον πρόσκομμα διὰ τὴν ὀμαλωτέραν ἐξέλιξιν τῆς οἰκονομίας εἶναι ἡ ἄρρυθμος σχέσις βιομηχανικῶν καὶ γεωργικῶν τιμῶν, ἡ κυβέρνησις ἐγκαινίασε ἀπὸ 1ης Αὐγούστου νέαν πολιτικὴν τιμῶν καὶ ἡμερομισθίων. Ἡ εἰσαχθεῖσα νέα πολιτικὴ κατήργησε τὸ ἰσχύσαν ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου 1946 σύστημα τῆς διὰ κρατικοῦ «ἡμι-ελέγχου» κινήσεως τῶν τιμῶν καὶ ἡμερομισθίων πρὸς τὸ ἐπίπεδον τῶν διαθεσίμων χρηματικῶν μέσων καὶ προορίζεται νὰ δημιουργήσῃ «ὄργανικὸν σύνδεσμον» μεταξὺ ἡμερομισθίων καὶ τιμῶν. Ἡ κυβέρνησις υἱοθέτησε τὴν βασικὴν σκέψιν τῆς ἐκθέσεως τῶν τεχνικῶν ἐκπροσώπων τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων, τοῦ βιομηχανικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ κόσμου, καὶ τῶν καταναλωτῶν, οἱ ὁποῖοι, ὑπολογίζοντες εἰς 70 % τῶν εἰσοδημάτων τὴν δαπάνην δι' εἶδη διατροφῆς, καὶ ὑπηρεσίας δημοσίας ὠφελείας κλπ. καὶ εἰς 30 % τὴν δαπάνην διὰ βιομηχανικὰ προϊόντα, ὑπεστήριξαν ὅτι αἱ προσπάθειαι πρέπει νὰ στραφοῦν εἰς δημιουργίαν οἰκονομικῆς σχέσεως μεταξὺ πραγματικῶν εἰσοδημάτων καὶ τιμῶν τῶν εἰδῶν εἰς τὰ ὁποῖα καταναλίσκονται τὰ 70 % τοῦ εἰσοδήματος. Πρὸς τοῦτο ἐζήτησαν τὴν καθιέρωσιν ἐνιαίου ἐμπορικοῦ κέρδους 25 %—6,5 % ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου χονδρικῆς πωλήσεως, 18,5 % ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου λιανικῆς πωλήσεως—καὶ τὴν προσήκουσαν αὐξήσιν τῶν ἡμερομισθίων καὶ τῶν μισθῶν.

Αἱ παρασχεθεῖσαι ἀπὸ 1ης Αὐγούστου αὐξήσεις τῶν ἡμερομισθίων διαβαθμίζονται μεταξὺ 40 καὶ 50 %. Διὰ τοὺς μισθοὺς τῶν ὑπαλλήλων εἶναι 36 %. Ὁρίσθη ἐπίσης ὕψωσις ὠρισμένων τιμῶν: 45 % διὰ τὸν σῖτον, 51 % διὰ τὴν σίκαλιν καὶ 70 % διὰ τὰ γεώμηλα.

Ἀνάλογοι ὑψώσεις ἐπεβλήθησαν καὶ δι' ὠρισμένας ὑπηρεσίας κοινῆς ὠφελείας (ἠλεκτρικὸν καὶ ἀεριόφως, τηλέφωνα, σιδηροδρομικὰ τέλη) καὶ κρατικὰ μονοπώλια (καπνοῦ). Προεβλέπετο καὶ ὕψωσις κατὰ μέσον ὄρον 30 % τῶν τιμῶν διαφόρων βιομηχανικῶν εἰδῶν. Τὰ ἐφαρμοσθέντα ἀποτελοῦν μέρος εὐρυτέρου σχεδίου τὸ ὁποῖον ἐκπονεῖ ἡ κυβέρνησις.

Εἰς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν συνεχίζεται αὐστηρῶς ἡ πολιτικὴ ἐλέγχου τῆς καταναλώσεως καὶ τῶν τιμῶν στηριζομένη πάντοτε εἰς εὐρείαν ἐπιχορήγησιν τῶν κυριωτέρων εἰδῶν. Ὑπολογίζεται ὅτι αἱ ἐπιχορηγήσεις τῶν εἰδῶν διατροφῆς, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸ 1946 ἔφθασαν £ 364 ἑκατ., μέχρι τέλους 1947 θὰ ἔχουν ἀνέλθῃ εἰς £ 400 ἑκατ.,

Καὶ ὁ μὲν τιμάρριθμος ἀκριβείας ζωῆς παρέμεινε ἀμετάβλητος εἰς τὰ 132 καθ' ὄλον τὸ πρῶτον ἐξάμηνον τοῦ 1947, ἀλλ' αἱ τιμαὶ χονδρικής πωλήσεως σημειώνουν σταθερὰν ὕψωσιν. Ὁ τιμάρριθμος χονδρικής πωλήσεως τοῦ Board of Trade σημειώνει ἄνοδον κατὰ 7,4% μεταξὺ Δεκεμβ. 1946 (171,9) καὶ Ἰουλίου 1947 (193,3). Αἱ τιμαὶ αἱ ὁποῖαι παρουσιάζουν τὴν μεγαλυτέραν ὕψωσιν εἶναι αἱ τιμαὶ τῶν πρῶτων ὑλῶν, πλὴν τοῦ γαιάνθρακος τοῦ ὁποῦ ἡ τιμὴ παρέμεινε σταθερὰ εἰς τὰ 244,2 (ὑψωθεῖσα μετὰ τὴν τελευταίαν κρίσιν) εἰδικῶς δὲ τῶν μὴ σιδηρούχων μετάλλων αἱ ὁποῖαι ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου ἔχουν σημειώσει ἄνοδον κατὰ 27,3% (Δεκ. 1946 179,5, Ἰουλ. 1947 227,6). Ἐπίσης καὶ αἱ τιμαὶ εἰδῶν ἀνοικοδομήσεως παρουσιάζουν ποσοστὸν ἀνόδου 11,6% (Δεκ. 1946 184,6, Ἰουλ. 1947 201,1).

Αἱ τιμαὶ τῶν ἐξαγομένων εἰδῶν διατηροῦνται εἰς χαμηλότερα ἐπίπεδα ἀπὸ τὰς τιμὰς τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν. Οἱ τιμάρριθμοι ἐξελισσονται ὡς ἑξῆς :

	1938=100				
	1946		1947		
Εἰσαγόμενα εἶδη	XI	III	IV	V	VI
Γενικὸς	221	229	234	241	245
Εἶδη διατροφῆς		226	229	232	236
Ἐξαγόμενα εἶδη					
Γενικὸς Τιμάρριθμος		220	221	225	227
Εἶδη διατροφῆς		217	216	217	219

(Board of Trade)

Ἡ πορεία τῶν τιμῶν λιανικῆς πωλήσεως εἰδῶν διατροφῆς εἶναι ἐνδεικτικὴ τῆς πολιτικῆς ἐπιδοτήσεως καὶ ἐλέγχου τῶν τιμῶν : (1938 =100 Νοέμβ. 1946 119, Ἰαν. Φεβρ. 1947, 119, Μάρτιος 119,8, Ἀπρ. 119, Μάϊος 114,8. Αἱ προβλέψεις διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν τιμῶν μετὰ τὴν ἀναστολὴν τῆς μετατρεψιμότητος τῆς λίρας καὶ τὴν υἰοθέτησιν τοῦ προγράμματος περιστολῆς τὸ ὁποῖον ἐξηγγέλθη ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, εἶναι ὅτι ἡ ἄνοδός των εἶναι ἀναπόφευκτος, διότι ἡ ἐπιδιωκουμένη μεγαλυτέρα αὐτάρκεια καὶ αὐξήσις τῶν ἐξαγωγῶν θὰ φέρῃ ὕψωσιν τῶν τιμῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰς τὰ εἶδη διατροφῆς, τὸν γαιάνθρακα καὶ εἰς πολλὰ βιομηχανικὰ εἶδη. Εἰς αὐτὸ θὰ συντελέσῃ ἐπίσης καὶ ὁ τιθέμενος σκοπὸς αὐξήσεως τῆς ὀριακῆς ἀποδόσεως τῆς τῆς ἐθνικῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς ὁ ὁποῖος θὰ ἐπιδιωχθῆ ὄχι μόνον δι' εὐρύτερων ἐπιχορηγήσεων ἀλλὰ καὶ δι' ὑψώσεως τῶν τιμῶν.

Εἶναι προφανές ὅτι ὁ κίνδυνος τοῦ πληθωρισμοῦ εἰς Μεγάλῃν Βρετανίαν παρουσιάζεται ὑπὲρ ποτε σοβαρὸς μετὰ τὴν υἰοθετηθεῖσαν πολιτικὴν δεδομένου ὅτι ἡ πολιτικὴ αὐτὴ θὰ ἐντείνῃ τὴν ἀπόστασιν μεταξὺ διαθεσίμων ποσοτήτων ἀγαθῶν καὶ ὄγκου τῶν διαχύτων εἰς τὴν οἰκονομίαν χρηματικῶν μέσων. Τὸ πρόβλημα ὑφίσταται δι' ὅλας περίπου τὰς χώρας. Διὰ τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, ὁ μελετώμενος περιορισμὸς τῶν ἐξ αὐτῶν εἰσαγωγῶν ἀναφέρεται ὡς παράγων καθόδου τῶν τιμῶν.

B. Ὡς ἀμεσώτερα νομισματικὰ μέτρα ληφθέντα ἐντὸς τοῦ 1947

διὰ τὴν πραγματοποίησιν νομισματικῆς σταθερότητος δύνανται ν' ἀναφερθοῦν ἡ πρόσφατος νομισματικὴ μεταρρύθμισις τῆς Ρουμανίας, ἡ εἰσαγωγή νέου νομίσματος εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ τὰ ἀντιπληθωρικῆς καὶ δημοσιονομικῆς φύσεως μέτρα τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν εἰς τὴν Κίναν.

Ἡ νομισματικὴ μεταρρύθμισις τῆς Ρουμανίας ἡ ὁποία ἐσχεδιάζετο ἀπὸ μηνῶν ἀνεκοινώθη τὴν 15ην Αὐγούστου. Ἡ νέα νομισματικὴ μονὰς ἀντικαθιστᾷ τὴν παλαιάν εἰς τὴν σχέσιν 1 νέον λέϊ = 20.000 παλαιά.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ συστήματος κατωχυρώθη δι' ὠρισμένων περιοριστικῶν μέτρων. Τὸ πρῶτον ἦτο ἡ ὑποχρεωτικὴ καταγραφή ὅλων τῶν ἐχόντων τραπεζογραμμάτια πρὸς ἀνταλλαγὴν. Εἰδικοὶ νόμοι ἐπιβάλλουν σοβαρὰς κυρώσεις διὰ τὰς παραβάσεις τῶν διατάξεων τοῦ διατάγματος περὶ νομισματικῆς μεταρρυθμίσεως καὶ τὴν ὑποχρέωσιν δηλώσεως τοῦ εἰς χεῖρας τῶν ἰδιωτῶν συναλλάγματος χρυσοῦ καὶ χρυσῶν νομισμάτων. Ὁρίσθησαν ἀνώτατα ποσὰ μέχρι τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἀνταλλαγὴ παλαιῶν λέϊ διὰ νέων, διάφορα κατὰ κατηγορίας δικαιούχων. Μέχρι τῆς 20ῆς Αὐγούστου οἱ ἐργάται ἠδύναντο νὰ ἀνταλλάξουν ἕως 3 ἑκατ. παλαιὰ λέϊ, οἱ ἀγρόται ἕως 5 ἑκατομ. Τὰ διαθέσιμα εἰς παλαιὸν νόμισμα τὰ ὑπερβαίνοντα τὰ 30 ἑκατ. λέϊ δεσμεύονται.

Τὸ διάταγμα τῆς σταθεροποιήσεως ὀρίζει πρὸς τούτοις τὰς μηνιαίας ἀμοιβὰς τῶν ἐργαζομένων : 3192 ἕως 14035 νέα λέϊ διὰ τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπὸ 2525 ἕως 9662 νέα λέϊ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους. Οἱ νέοι ὀρισθέντες ἐργατικοὶ μισθοὶ εἶναι 37—47 φορὰς ἀνώτεροι τῶν προ τῆς νομισματικῆς μεταρρυθμίσεως. Καθωρίσθησαν καὶ τιμαὶ τῶν κυριωτέρων εἰδῶν. Οἱ μισθοὶ καὶ αἱ τιμαὶ τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει τὸ διάταγμα ἀντιστοιχοῦν εἰς ἐπίπεδον τιμῶν εἰδῶν διατροφῆς ἐλαφρῶς ἀνώτερον τοῦ 1938 καὶ ἐπίπεδον μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων περίπου ὅμοιον μὲ τὸ προπολεμικόν.

Ἡ τιμὴ τοῦ δολλαρίου ὠρίσθη εἰς 150 νέα λέϊ κατὰ δολλάριον, τοῦ χρυσοῦ εἰς 680.350 λέϊ κατὰ χιλιόγραμμον.

Τὸ νέον λέϊ ἔχει ὡς κάλυμμα τὸ ἀπόθεμα εἰς χρυσὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ρουμανίας ἐκ 240 τόννων. Ὑπολογίζεται ὅτι ἡ Τράπεζα θὰ πραγματοποιήσῃ σημαντικὰ διαθέσιμα καὶ ἀπὸ τὸ συνάλλαγμα καὶ τὰ νομίσματα τὰ ὁποῖα θὰ ἐμφανίσῃ τὸ κοινόν.

Ἡ Ἀλβανία ἀντικατέστησε ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τὸ ἀλβανικὸν φράγκον διὰ νέου νομίσματος, τοῦ λέκ. Μεταξὺ 11ης καὶ 20ης Ἰουλίου ὅλα τὰ παλαιὰ νομίσματα ὤφειλαν νὰ ἀνταλλαγθοῦν ἐναντι νέων εἰς τὴν σχέσιν 1 λέκ = 9 ἀλβανικὰ φράγκα. Ταυτοχρόνως ὠρίζετο ὅτι ὅλαι αἱ τιμαὶ, οἱ μισθοὶ καὶ τὰ ἡμερομισθία θὰ προσηρμόζοντο κατὰ τὴν αὐτὴν σχέσιν 1 πρὸς 9. Κατὰ δημοσιογραφικὸς πληροφορίας ἡ σχέσις τοῦ λέκ πρὸς τὰ κυριώτερα ξένα εἶναι \$ 1 = 50 λέκ, £ 1 = 201,50, 100 φρ. ἐλβετικά = 1162,79.

Εἰς τὴν Κίναν ἔλαβε χώραν ἐκδοσις δύο κατηγοριῶν τίτλων. Ἡ μία συνίσταται εἰς ὁμολογίας λήξεως 10 ἐτῶν καὶ προσφέρεται ἐναντι συναλλάγματος διὰ συνολικὸν ποσὸν \$ 100 ἑκατ. πρὸς 6 %.

Ἡ δευτέρα συνίσταται εἰς γραμμάτια προσφερόμενα ἔναντι γυαν δι' ἀξίαν \$ 300 ἑκ. πρὸς 20 %, λήξεως μετὰ τριετίαν, ὅτε θὰ εἶναι πληρωτέα εἰς τὴν τότε ἐπίσημόν τιμὴν τοῦ συναλλάγματος.

2. *Διεθνεῖς συναλλαγαι.*—Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος αἱ δυσχέρειαι ἀνασυγκροτήσεως καὶ οἱ κίνδυνοι οἰκονομικῆς ἀσταθείας εὐρίσκονται εἰς ἄμεσον σχέσιν μὲ τὸ συναλλαγματικὸν πρόβλημα τὸ ὁποῖον ἔχει προκύψει ἀπὸ τὴν σπάνιν τοῦ δολλαρίου εἰς ὅλας τὰς χώρας, δημιουργοῦν ταυτοχρόνως κινδύνους διὰ τὸ ἐπίπεδον οἰκονομικῆς δραστηριότητος εἰς Ἡνωμ. Πολιτείας. Αἱ κυβερνήσεις πρὸ τῆς ἐξαντλήσεως τῶν συναλλαγματικῶν τῶν ἀποθεμάτων εἰς ἰσχυρὰ νομίσματα ἀκολουθοῦν ὅλον ἐν καὶ αὐστηροτέραν πολιτικὴν περιορισμοῦ τῶν εἰσαγωγῶν καὶ διευρύνσεως τῶν ἐξαγωγῶν, πολιτικὴν ἢ ὁποία, προκαλοῦσα στενότητα ἀγαθῶν εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀγοράν, ἐντείνει τὴν δυσαναλογίαν μεταξὺ συνόλου εἰσοδημάτων καὶ διαθεσίμων ἀγαθῶν ἐνῶ ταυτοχρόνως ὡς πολιτικὴ ἐπιδιώξεως μεγαλυτέρας αὐταρκειᾶς δὲν δύναται ἢ νὰ ἐπηρεάσῃ δυσμενῶς τὸν ρυθμὸν τῆς ἀνασυγκροτήσεως.

Τὸ πρόβλημα τῶν ἰσοζυγίων πληρωμῶν προσέλαβεν ὀξεῖαν μορφήν ἀπὸ τῆς προσεγγίσεως τῆς προθεσμίας πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ ὄρου τῆς μετατρεψιμότητος τῆς λίρας στερλίνας κατὰ τὴν συμφωνίαν τοῦ ἀγγλο-ἀμερικανικοῦ δανείου (Δεκ. 1945).

Ὁ ὄρος αὐτός, διὰ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ὁποίου τὸ ἀγγλικὸν νόμισμα θὰ καθίστατο καὶ πάλιν διεθνὲς νόμισμα, οὐσιαστικῶς ἐσυντόμει εἰς ἓν ἔτος τὴν πενταετίαν τὴν ἀναγνωριζομένην ἀπὸ τὴν Συμφωνίαν τοῦ Bretton Woods ὡς μεταβατικὴν περίοδον κατὰ τὴν ὁποίαν δύνανται νὰ διατηρηθοῦν συναλλαγματικοὶ περιορισμοὶ εἰς τὰς τρεχούσας συναλλαγάς.

Κατὰ τὴν Συμφωνίαν τοῦ Δανείου ἀπὸ 15ης Ἰουλίου 1947 αἱ χῶραι τῆς περιοχῆς τῆς στερλίνας ἠδύναντο, καταργουμένου οἰουδήποτε προηγουμένου περιορισμοῦ, νὰ διαθέσουν ἐλευθέρως διὰ τρεχούσας συναλλαγὰς ὄχι πλέον μόνον ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς στερλίνας ἀλλὰ ἐλευθέρως μὲ οἰανδήποτε ἄλλην χώραν τὰς ἀπαιτήσεις εἰς στερλίνας ἢ δολλάρια τὰς δημιουργουμένας ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς χώρας ἡ Μεγάλη Βρετανία ὅπως καὶ αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι ἀνελάμβανον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταργήσουν πάντα περιορισμὸν ἐπὶ τῶν πληρωμῶν καὶ τῶν μεταφορῶν διὰ τρεχούσας συναλλαγάς.

Σημαντικὸν ζήτημα πρὸς ρύθμισιν ἦτο ἡ ἐφαρμογὴ τῆς μετατρεψιμότητος ἀναφορικῶς μὲ τὰς συσσωρευμένας μέχρι τῆς Συμφωνίας τοῦ Δανείου καταθέσεις τῶν διαφόρων χωρῶν εἰς λίρας Ἀγγλίας. Περὶ αὐτῶν προεβλέποντο εἰδικαὶ συμφωνίαι μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ ἐνδιαφερομένων χωρῶν καθορίζουσαι τὰ ἐκάστοτε ἀποδεσμευτέα ποσὰ τὰ ὁποῖα θὰ καθίσταντο ἐλευθέρως διαθέσιμα διὰ τρεχούσας συναλλαγὰς, μετατρεπόμενα εἰς οἰονδήποτε νόμισμα.

Ἡ Μεγάλη Βρετανία ἤρχισε συνάπτουσα διμερεῖς συμφωνίας καὶ ἀναθεωροῦσα τὰς ἤδη ὑπαρχούσας πρὸς διακανονισμὸν τῆς

έφαρμογῆς τῆς μετατρεψιμότητος. Ἡ πραγματοποίησις ὁμως τοῦ ὄρου τούτου τοῦ δανείου ἀπεδείχθη δυσχερεστέρα παρ' ὅτι ἐνομήσθη κατὰ τὴν σονομολόγησίν του. Ὁ ἤδη γοργός ρυθμός τῆς ἀναλήψεως τῶν δόσεων τοῦ δανείου, ὀφειλόμενος καί εἰς τὴν μείωσιν τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τοῦ δολλαρίου ἀπὸ τῆς συνάψεως τοῦ δανείου*, ἐπεταχύνθη αἰσθητῶς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς μετατρεψιμότητος, καθὼς αἱ συναλλασσόμεναι μὲ τὴν Μεγάλην Βρετανίαν χῶραι ἔτεινον νὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς ὑποχρεώσεως μετατρεψιμότητος τῆς λίρας διὰ νὰ φειδωλεύσουν τὰ ἴδια διαθέσιμα εἰς δολλάρια. Συνεπῶς ἡ ἐξάντλησις τοῦ δανείου κατεδεικνύετο πλησιεστέρα παρ' ὅτι προεβλέπετο (εἰς τὸν λόγον του τῆς 6ης Αὐγούστου ὁ πρωθυπουργός Attlee ἀνεκοίνωσε ὅτι τὸ ἔλλειμμα εἰς δολλάρια τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν κατὰ τὸ πρῶτον ἐξάμηνον 1947 συνεποσοῦτο εἰς £405 καί ὅτι τὰ διαθέσιμα τῆς Μεγάλης Βρετανίας εἰς συνάλλαγμα ἀνήρχοντο εἰς \$ 1 δισεκ., ὑπόλοιπὸν τοῦ ἀμερικανικοῦ δανείου, £ 125 ἐκ τοῦ καναδικοῦ καί εἰς τὸ «ὑστατον ἀπόθεμα» τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἀξίας £ 600 ἑκατ.).

Πρὸς τούτοις ὁ διακανονισμὸς τοῦ ὄρου τῆς μετατρεψιμότητος κατὰ ἱκανοποιητικὸν τρόπον δι' ἀμφοτέρω τὰ μέρη παρουσίασε μεγάλην δυσχερείαν ἀναφορικῶς μὲ τὰς δεσμευμένας καταθέσεις τῶν ὁποίων τὸ συνολικὸν ποσοῦν ἀνέρχεται εἰς 3559 ἑκατ. λιρῶν (ἐξ αὐτῶν τὰ £ 1200 ἀνήκουν εἰς τὰς Ἰνδίας).

Ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς πλευρᾶς ἐπεδιώκειτο μερικὴ διαγραφή τοῦ ποσοῦ τῶν καταθέσεων. Αἱ πιστώτρια ὁμως χῶραι δὲν ἐφάνησαν διατεθειμέναι εἰς τοῦτο, ἐξαιρέσει τῆς Αὐστραλίας καί τῆς Νέας Ζηλανδίας αἱ ὁποῖαι τὸ ἐπρότειναν ἐξ ἰδίων. Κατὰ τοὺς μετριωτέρους ὑπολογισμοὺς ἡ βαθμιαία ἀποδέσμευσις τῶν καταθέσεων θὰ ἠῤῥξανε τὸ παθητικὸν τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν τῆς Μεγάλης Βρετανίας τοῦλάχιστον κατὰ £ 10 ἑκατ. μηνιαίως.

Πρὸ τῶν κινδύνων οἱ ὁποῖοι ἐδημιουργοῦντο διὰ τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν καί γενικώτερον τὴν ἀγγλικὴν οἰκονομίαν ἡ κυβέρνησις τὴν 20ὴν Αὐγούστου προέβη εἰς τὴν ἀναστολὴν τῆς μετατρεψιμότητος.

Αἱ συνέπειαι τῆς ἀποφάσεως τῆς Μεγάλης Βρετανίας παρουσιάζονται ἄμεσοι καί ἔμμεσοι. Ἡ πρώτη ἄμεσος συνέπεια εἶναι ὅτι παντοῦ ἐντείνεται ἡ πολιτικὴ περιορισμοῦ τῶν εἰσαγωγῶν. Ἀπὸ τὰς χῶρας τῆς περιοχῆς τῆς στερλίνας αἱ ὁποῖαι ὄλαι ἐδήλωσαν πρόθεσιν περιορισμοῦ τῶν ἀγορῶν ἔναντι δολλαρίων, ἡ Αὐστραλία καί ἡ Νέα Ζηλανδία, ἐξακολουθοῦσαι τὴν πολιτικὴν ἀμέσου ἐνισχύσεως τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἐδήλωσαν ἡ μὲν πρώτη ὅτι διαθέτει ὀλόκληρον τὴν παραγωγὴν τῆς χρυσοῦ πρὸς πώλησιν πρὸς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν, ἡ δευτέρα τὴν πρόθεσιν αὐξήσεως τῶν ἐξαγωγῶν τῆς πρὸς αὐτήν. Ἄλλ' οἱ δισταγμοὶ ὠρισμένων χωρῶν ὅπως ἐξακολουθήσουν τὰς ἐξαγωγὰς των πρὸς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν ἢ τὰς

* Κατὰ δημοσιογραφικὸν ὑπολογισμὸν τὰ 3750 ἑκ. δολλ. τοῦ δανείου τὸν Ἰούλιον 1947 ἀντιστοίχου πρὸς 2775 ἑκατ. τοῦ χρόνου συνάψεώς του.

ἀγορᾶς στερλίνας (περίπτωσις Οὐραγουάης καὶ Σουηδίας ἡ ὁποία ἀντιμετωπίζει σοβαρὰν μείωσιν τοῦ ἀποθέματός της εἰς χρυσόν), καίτοι δὲν εἶχον συνέχειαν, ἢ ἀπαγόρευσις ἐξαγωγῆς κρέατος ἐξ Ἀργεντινῆς, εἶναι ἐνδεικτικὰ τῶν ζητημάτων ἀναδιαρθρώσεως τὰ ὁποῖα προκύπτουν εἰς τὰς διεθνεῖς ἐμπορικὰς καὶ γενικωτέρας συναλλακτικὰς σχέσεις.

Ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς, ὁ ἔμμεσος ἀντίκτυπος τὸν ὁποῖον δύναται νὰ ἔχη ἡ διαμορφουμένη κατάστασις ἀφορᾷ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἐπιπέδου οἰκονομικῆς δραστηριότητος εἰς Ἡνωμ. Πολιτείας. Ἐπίσης ἀντιμετωπιζόμενον ἤδη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους εἰς πολλὰς χώρας τὸ ζήτημα τῆς ὑποτιμήσεως τῆς ἐξωτερικῆς ἀξίας τοῦ νομίσματός των προκύπτει ὑπὲρ ποτε ἔντονον. Ἀποκτᾷ δὲ ἰδιαιτέραν σημασίαν λόγῳ τῆς εὐρείας κερδοσκοπίας ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν προσπαθειῶν τῶν παραγωγῶν χωρῶν ὅπως ἐπιτύχουν προσαρμογὴν τῆς τιμῆς του πρὸς τὰς τιμὰς τῶν λοιπῶν ἀγαθῶν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐλάμβανε τὴν ὄψιν ὑποτιμήσεως τοῦ δολλαρίου, καὶ τελικῶς θὰ ἔφερε εἰς γενικὴν ὑποτίμησιν τῶν νομισμάτων.

3. *Παραγωγή, σχέδια ἀνασυγκροτήσεως*.—Α. Εἰς τὴν Εὐρώπην τὰ ἀποτελέσματα τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς φέρονται ὡς ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα μεταξὺ Ἀνατολικῆς καὶ ὑπολοίπου Εὐρώπης. Ἡ Γαλλία ὑπολογίζει μόλις εἰς 3300 χιλ. τόννους, ἥτοι εἰς τὸ ἥμισυ τῆς περιουῆς, τὴν παραγωγὴν τοῦ σίτου. Ἡ Ἰταλία ἔναντι περιουῆς παραγωγῆς 6.100 χιλ. τόννων δὲν φαίνεται νὰ ἀπεκόμισε κατὰ τὸ τρέχον ἔτος πέραν τῶν 5.000 χιλ. τόννων.

Ἀντιθέτως ἡ Ἀνατολικὴ Εὐρώπη ὑπολογίζει ἀξιοσημεῖωτον συγκομιδὴν σιτηρῶν. Εἰς τὴν Ρωσίαν γίνεται λόγος περὶ παραγωγῆς σίτου 80 ἑκατ. τόννων (προπολεμικὸς μέσος ὄρος 90 ἑκατ.). Σχετικῶς μὲ τὴν Πολωνίαν, ἡ ὁποία φέρεται ὡς αὐτάρκης εἰς σῖτον διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, ἀνεκοινώθη ὅτι οὐδὲν τμήμα ἐκ τῆς ἐκτάκτου ἀμερικανικῆς βοήθειας τῶν 332 ἑκατ. πρόκειται νὰ περιέλθῃ εἰς αὐτήν. Ἐπίσης αὐτάρκης εἰς σῖτον θὰ εἶναι κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος καὶ ἡ Ρουμανία, τῆς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις στηρίζει καὶ εἰς τὸ γεγονὸς αὐτὸ τὰς πιθανότητας ἐπιτυχίας τῆς ἀνακοινωθείσης νομισματικῆς μεταρρυθμίσεως. Ὡς αὐτάρκεις εἰς σῖτον φέρονται καὶ ἡ Γιουγκοσλαβία καὶ ἡ Οὐγγαρία· ἡ Τσεχοσλοβακία, ἡ Βουλγαρία θὰ ἀπαιτήσουν μικρὰς εἰσαγωγὰς. Ἀντιθέτως αἱ ἀνάγκαι εἰς σιτηρὰ τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, συμπεριλαμβανομένων Ἑλλάδος Ἰταλίας, ὑπελογίσθησαν ἐνώπιον τοῦ Intern. Emergency Food Council εἰς 29 ἑκατομμύρια τόννους.

Ἡ παραγωγή σίτου τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν προβλέπεται ἀνωτέρα καὶ τῆς περυσινῆς. Ἐκτιμᾶται εἰς 1409 ἐκ. bushels (περὶ τὰ 38,3 ἑκατ. τόν.). Διὰ τὴν παραγωγὴν ἀραβοσίτου αἱ προβλέψεις εἶναι μέτριαι. Εἰς τὸν Καναδᾶν ἀναμένεται παραγωγή σίτου τῶν 350 ἑκατ. bushels. Ἐκ τῆς συνολικῆς αὐτῆς ποσότητος τὸ πρὸς ἐξαγωγὴν περίσσευμα θὰ εἶναι κατώτερον τῶν 200 ἑκατ. Διὰ τὰς δύο ἄλλας μεγάλας παραγωγοὺς χώρας Ἀργεντινὴν καὶ Αὐστραλίαν ἡ παραγωγή σίτου ἐκτιμᾶται εἰς 190 ἐκ. bush. διὰ τὴν πρώτην καὶ 200 διὰ τὴν δευτέραν.

Β. Ἡ Οὐγγαρία, ἔν ἔτος μετὰ τὴν ἐπιτυχή νομισματικὴν τῆς σταθεροποίησιν ἀνεκοίνωσε τριετὲς σχέδιον ἀνασυγκροτήσεως ἐπιδιωκονοῦξιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος κατὰ 74.4%, ἧτοι συνολικὴν ἀξίαν τοῦ 25.700 ἑκατ. φιορινίων.

Οἱ τιθέμενοι σκοποὶ εἶναι οἱ ἑξῆς : ἐκ τῆς προβλεπομένης συνολικῆς δαπάνης 6585 ἑκ. φιορινίων τὰ 2000 ἑκ. θὰ διατεθοῦν διὰ τὴν γεωργίαν, ἡ ὁποία μέχρι λήξεως τῆς τριετίας θὰ πρέπει νὰ φθάσῃ τὰ 90.5 % τοῦ 1938—39. Ἰδιαιτέρα προσοχὴ δίδεται εἰς τὴν κτηνοτροφίαν· προβλέπεται εἰσαγωγή ζώων ἀναπαραγωγῆς μέχρι 120 ἑκ. φιορινίων καὶ ἐπέκτασις τῆς καλλιέργειας ἀραβοσίτου εἰς βάρος τῆς καλλιέργειας σίτου καὶ σικάλεως. Ἐπίσης εἰς βάρος τῶν καλλιεργειῶν τούτων σχεδιάζεται ἀνάπτυξις τῆς παραγωγῆς καὶ τῶν ζαχαροτεύτων.

Εἰς 1.200 ἑκ. φιορινίων ὀρίζονται αἱ ἐπενδύσεις διὰ τὴν βιομηχανικὴν παραγωγὴν, τῆς ὁποίας σχεδιάζεται ἀξία μεγαλυτέρα κατὰ 35—40 %. Τὰ 551 ἑκατ. φιορ. θὰ διατεθοῦν διὰ τὴν ὄρυχείαν καὶ τὴν παραγωγὴν σιδήρου καὶ ἐξ αὐτῶν τὰ 380 διὰ τὰ ἀνθρακωρυχεῖα.

Μεγαλύτερα ἢ διὰ τὴν βιομηχανίαν εἶναι τὰ διατιθέμενα κεφάλαια διὰ τὰς συγκοινωνίας, ἀνερχόμενα εἰς 1.450 ἑκ. φιορ. Διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν προβλέπεται δαπάνη 488 ἑκατ. φιορ. ἐπὶ πλέον τῶν ὁποίων 675 ἑκ. θὰ ἀφιερωθοῦν εἰς τὴν ἀνέγερσιν ἐκπαιδευτικῶν κτιρίων, νοσοκομείων, θεάτρων κλπ.

Ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ρωσικοῦ σχεδίου παρουσιάζει τὰ ἀκόλουθα ἀποτελέσματα : ἡ βιομηχανικὴ παραγωγή γενικῶς εἶχε φθάσῃ μέχρι τέλους τοῦ δευτέρου τριμήνου τοῦ 1947 εἰς τὰ 103% τῶν τεθέντων σκοπῶν, παρουσίασε μὲ ἄλλους λόγους ἀπώδοσιν κατὰ 15% ἀνωτέραν ἢ κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον. Ἡ χημικὴ βιομηχανία καὶ ἡ ἠλεκτρικὴ παραγωγή ἐσημείωσαν τὴν μεγαλυτέραν πρόοδον, ἐπιτυχοῦσαι ἡ πρώτη 115%, ἡ δευτέρα 113% τῶν προβλέψεων τοῦ σχεδίου.

Ἡ παραγωγή γαιάνθρακος εἰς τὸ ἀνατολικὸν τμήμα συνεπλήρωσε μέχρι τέλους Μαρτίου τὰ 97%, μέχρι τῶν μέσων Ἰουνίου τὰ 102% τοῦ ὀρισθέντος μεγέθους παραγωγῆς. Τὰ ἀντίστοιχα ποσοστὰ εἰς τὴν δυτικὴν περιοχὴν εἶναι 94 καὶ 100%. Ἡ παραγωγή πετρελαίου εἰς τὸ ἀνατολικὸν τμήμα μεταξὺ Μαρτίου καὶ Ἰουνίου ἀνήλθε ἀπὸ 91 εἰς 102% τῶν προβλέψεων τοῦ σχεδίου. Εἰς τὰς καταστραφείσας ὁμως ἐκ τοῦ πολέμου περιφερείας τὰ ποσοστὰ ἀποδόσεως εἶναι ἀκόμη χαμηλά.

Σχετικῶς μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ τσεχοσλοβακικοῦ σχεδίου ἀναφέρονται τὰ ἑξῆς : ἡ παραγωγή γαιάνθρακος μέχρι τέλους Ἰουνίου ἔφθασε τὰ 102,5% τῶν ὀρισθέντων κατὰ τὸ σχέδιον, ἡ παραγωγή ἀκατεργάστου σιδήρου τὰ 103,9% (700,052 τόν.) ἡ παραγωγή ἀκατεργάστου χάλυβος τὰ 102% (1.140.380 τόν.). Ἡ βιομηχανία χάρτου καὶ κυτταρίνης ἀπέδωσε 113,5% τοῦ τεθέντος ὀρίου, ἡ ἐθνικοποιημένη βιομηχανία δέρματος τὰ 115%.

Περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου ἀνεκοινώθη τὸ ὀριστικὸν ἀγγλο-ἀμε-

ρικανικὸν σχέδιον διὰ τὴν ἀναστήλωσιν τῆς παραγωγῆς εἰς τὴν ἀγγλο-αμερικανικὴν ζώνην τῆς Γερμανίας. Οἱ συντάκται του τονίζουν ὅτι προσεδόθη εἰς αὐτὸ μορφή ἐπιτρέπουσα τὴν προσαρμογὴν του εἰς οἰονδήποτε μεταγενέστερον σχέδιον διὰ τὸ σύνολον τῆς Γερμανίας. Ὡς βᾶσις συγκρίσεως λαμβάνεται τὸ 1936, τὸ ἐπίπεδον παραγωγῆς τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον τὴν ἐπίδωξιν τοῦ σχεδίου.

Διὰ τὴν παραγωγὴν χάλυβος ὀρίζονται 10.700.000 ἑτησίως χωρὶς νὰ ἀναφέρεται ἀνώτατον ὄριόν τῆς. Διὰ τὰς βαρεῖας μηχανὰς ὡς ποσοστὸν παραγωγῆς ὀρίζεται 80% τῆς προπολεμικῆς.

Τὸ ποσοστὸν τοῦ παραδοτέου βαρέος βιομηχανικοῦ ὄπλισμοῦ λόγῳ ἐπανορθώσεων ὑποβιβάζεται ἀπὸ 60 εἰς 35%. Ἡ παραγωγή ἐλαφροῦ μηχανικοῦ ὑλικοῦ ὠρίσθη εἰς 119% τῆς προπολεμικῆς, ἐνῶ ὁ σχετικὸς παραδοτέος βιομηχανικὸς ὄπλισμὸς ἀντὶ τοῦ ὀριζομένου εἰς τὸ σχέδιον τοῦ 1946 33% ἐμειώθη εἰς τὰ 23%.

Τὸ σχέδιον ἀποκλείει τὴν παράδοσιν δι' ἐπανορθώσεις οἰονδήποτε ὑλικοῦ σχετικοῦ μὲ τὴν βιομηχανίαν τῶν ὀργάνων ἀκριβείας καὶ ὀπτικῆς τῶν ὀπείων ἢ παραγωγῆ θεωρεῖται εἰς ἱκανοποιητικὸν ἐπίπεδον διὰ τὴν κατανάλωσιν καὶ τὰς ἐξαγωγὰς. Αἱ χημικαὶ βιομηχανίαι, θὰ δύνανται νὰ φθάσουν περίπου τὸ ἐπίπεδον παραγωγῆς τοῦ 1936 (αὔξησις κατὰ 40% τοῦ ἐπιτρεπομένου ἐπιπέδου κατὰ τὸ παλαιὸν σχέδιον). Ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐτοκινήτων ἀναβιβάζεται εἰς τὸ τετραπλάσιον τοῦ ὀρισθέντος τὸν Μάρτιον διὰ τὰ ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα (16000) καὶ αὐξάνει κατὰ 64% διὰ τὰ ἐμπορικὰ (61.500 ἀντὶ 38.000).

Εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν συνθετικῶν ὑλῶν, τῆς ὁποίας τὸ ἐπίπεδον ὀρίζεται κατὰ τι ἀνώτερον τοῦ πραγματοποιηθέντος τὸ 1936, θὰ ἐπιτραπῇ παράδοσις δι' ἐπανορθώσεις τῶν 25% τοῦ σχετικοῦ βιομηχανικοῦ ὑλικοῦ.

Δὲν θὰ ἐπιτραπῇ παραχώρησις ὑλικοῦ, σχετικοῦ μὲ τὴν παραγωγὴν ἠλεκτρικῶν εἰδῶν καὶ τσιμέντων ὡς ἐπίσης καὶ ὠρισμένων μὴ ἐπιτρεπιῶν βιομηχανιῶν ὡς τοῦ ἀλουμινίου καὶ τοῦ μαγνησίου.

4. *Διεθνεῖς ὀργανισμοί.* — Α. Ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1947 τὸ Διεθνὲς Νομισματικὸν Ταμεῖον εὐρίσκετο εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μελῶν του διὰ πωλήσεις συναλλάγματος ἐφ' ὅσον θὰ ἐδικαιολογεῖτο ἢ χρησιμοποιοῖται τούτου πρὸς κάλυψιν ἐλλείμματος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν προκύπτοντος ἀπὸ τρεχούσας συναλλαγὰς.

Αἱ τοιαῦται πωλήσεις δὲν εἶχον ὑπερβῆ μέχρι πρότινος (1) τὰς τρεῖς. Αἰτηθέντα νομίσματα ἦσαν τὸ δολλᾶριον, διὰ τὸ ποσὸν τῶν \$ 56 ἑκατ. καὶ ἡ λίρα δι' 1.5 ἑκατ. Ἀγοράστριαι χῶραι ἦσαν ἡ Γαλλία, προμηθευθεῖσα ἀνὰ \$ 25 ἑκ. τὸν Μάϊον καὶ Ἰούνιον καὶ ἡ Ὀλλανδία διὰ \$ 6 ἑκ. καὶ £ 1,5 ἑκατ. (Μάϊος 1947). Ἐναντι τοῦ πωληθέντος συναλλάγματος τὸ Ταμεῖον εἰσέπραξε 5.955.350.000 φρ. καὶ 31.953.600 φιορ.

1 Διαρκούσης τῆς Διασκέψεως τοῦ Σεπτεμβρίου ἢ ὁποῖα συνήθροισε εἰς Λονδῖνον εἰς τὴν δευτέραν ἑτησίαν σύνοδόν των τὰ Συμβούλια τῶν Διοικητῶν τοῦ Ταμείου καὶ τῆς Τραπεζῆς ἢ Μεγάλη Βρετανία διεπραγματεύθη ἀγορὰν \$ 60 ἑκατ. ἑκ τοῦ Ταμείου.

Ἡ αἴτησις τῆς Γαλλίας ἔφερεν ὡς αἰτιολογίαν τὸ χάσμα τὸ ὁποῖον θά ἐπροκάλει εἰς τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν ἢ ἀγορὰ σημαντικῶν ποσοτήτων σιτηρῶν. Ἡ Ὀλλανδία ἀνέφερε βραχυπροθέσμους ἐπιδιώξεις διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν. Αἱ πραγματοποιηθεῖσαι ἀγοραὶ ἀντιπροσωπεύουν περίπου τὸ 1/5 τοῦ ποσοῦ μέχρι τοῦ ὁποῦ ἐδικαιοῦντο οἱ δύο χῶραι νὰ ἀγοράσουν συνάλλαγμα ἐκ τοῦ Ταμεῖου, ἦτοι τὸ 1/4 τῆς εἰσφορᾶς των εἰς τὸ Ταμεῖον.

Κατὰ τὴν ἐτήσιαν ἔκθεσιν τῶν ἐκτελεστικῶν διευθυντῶν τὰ ἐγγεγραμμένα κεφάλαια τοῦ Ταμεῖου ἀνῆρχοντο τὴν 30ην Ἰουνίου 1947 εἰς \$ 7.721,5 ἐκ. δολ. ἐκ τῶν ὁποῦ \$ 1.344,3 ἐκ. ἀποτελεῖ τὸ τμῆμα τῶν εἰσφορῶν εἰς χρυσόν.

Β. Περί τὰ μέσα Μοῖου ἢ Διεθνῆς Τράπεζα Ἀνασυγκροτήσεως καὶ Ἀναπτύξεως παρεχώρησε τὸ πρῶτον τῆς δάνειον ἀνασυγκροτήσεως πρὸς τὴν Γαλλίαν διὰ ποσὸν \$ 250 ἑκατ. πρὸς 4 1/4 % ἐξοφλητέον εἰς τριάκοντα ἐτησίαις δόσεις ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου 1952. Ἐπηκολούθησε δάνειον \$ 195 ἑκατ. πρὸς τὴν Ὀλλανδίαν, \$ 40 ἐκ. πρὸς τὴν Δονίαν, \$ 12 πρὸς τὸ Λουξεμβούργον.

Μέχρι τῆς στιγμῆς ἡ Τράπεζα ἔχει εὐνοήσει τὰς αἰτήσεις τὰς ἐπικαλουμένας συγκεκριμένον σκοπὸν ἀνασυγκροτήσεως καίτοι ἀναγνωρίζει ὡς προορισμὸν τῆς καὶ τὴν παροχὴν δανείων σταθεροποιήσεως. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ποσὰ τῶν δανείων, κοθιέρωσε ὡς τακτικὴν τὴν ἀρχικὴν ἔγκρισιν τμήματος τῶν αἰτουμένων, ἐπιφυλασσομένη νὰ παροχωρήσῃ δεύτερον ποσὸν μετὰ πορακολούθησιν τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ πρῶτου τμήματος. Χαρακτηριστικὴ τούτου εἶναι ἡ εἰσήγησις τοῦ Ἐθνικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου (National Advisory Committee) τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν πρὸς τὸν Ἐκτελεστικὸν Διευθυντὴν τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν ὅπως εἰς ὅλα τὰ συμβόλαια τῶν δανείων προβλέπεται ὑποχρέωσις τοῦ δανειζομένου νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν μετὰ τῆς Τραπεζῆς ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἢ παρ' αὐτοῦ χρησιμοποίησις τοῦ δανείου διαφεύγει τῶν σκοπῶν τῆς Τραπεζῆς ἢ δημιουργεῖ προσκόμματα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν ἄλλων σχεδίων χρηματοδοτουμένων παρ' αὐτῆς.

Κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν Ἐκτελ. Διευθυντῶν, ἡ Τράπεζα, ἐπιδιώκουσα νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ταχύτεραν ἀνύψωσιν τοῦ ἐπιπέδου τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς, σιρέφει κυρίως τὴν προσοχὴν τῆς πρὸς τὰ προγράμματα τὰ ὁποῖα παρέχουν τὰς πλέον θετικὰς ἐγγυήσεις μεγαλυτέρας καὶ ταχύτερας ἀξήσεως τῆς παραγωγῆς.

Αἱ ἐκκρεμεῖς αἰτήσεις δανείων ἐνώπιον τῆς Τραπεζῆς συμποσούνται εἰς \$ 1.700 ἑκατ. (Γαλλία—νέα αἰτήσεις—\$ 250 ἐκ. Τσεχοσλοβακία \$ 350, Πολωνία \$ 600, Χιλὴ \$ 40. Ἰράν \$ 250, Μεξικὸν \$ 109).

Τὸ σύνολον τῶν ἐγγεγραμμένων κεφαλαίων τῆς Τραπεζῆς μέχρι 30.6.1947 ἀνῆρχετο εἰς \$ 8.024.500 χιλιάδας.

Ἡ Τράπεζα προέβη εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς πρώτης σειρᾶς ὁμολογιῶν τῆς (15 Ἰουλίου) διὰ τὸ ποσὸν \$ 250 ἐκ. τὸ ὁποῖον ὑπερεκα-

λύφθη. Αἱ ὁμολογίαι εἶναι δύο κατηγοριῶν. Αἱ μὲν διὰ κεφάλαιον \$ 100 ἐκ. εἶναι δεκαετοῦς λήξεως (Ἰούλιος 1957) πρὸς 2,5%, αἱ δὲ διὰ \$ 150 ἐκ. εἶναι 25ετοῦς λήξεως (Ἰούλιος 1972) πρὸς 3%. Διὰ τῆς γενομένης ἐκδόσεως καλύπτεται τὸ ποσὸν τοῦ δανείου πρὸς τὴν Γαλλίαν.

Γ. Διεθνῆς Ὁργάνωσις τοῦ Ἐμπορίου. Τὰ μέλη τῆς Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Διεθνούς Διασκέψεως τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Ἀπασχολήσεως ἢ ὅποια εἰργάσθη ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου μέχρι τοῦ Αὐγούστου εἰς Γενεύην, ἀπεδέχθησαν παμψηφεί τὸ Σχέδιον Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ὁργανώσεως ὡς τοῦτο διευμορφώθη τελικῶς. Ὑπεβλήθησαν ὅμως ἱκαναὶ ἐπιφυλάξεις.

Ἡ Διάσκεψις τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν περὶ Ἐμπορίου καὶ Ἀπασχολήσεως ἢ ὅποια θὰ ἰδρύσῃ τὴν Διεθνῆ Ὁργάνωσιν Ἐμπορίου ὤρισθη διὰ τὴν 21ην Νοεμβρίου εἰς Ἀβάναν. Ἡ ἡμερησία διάταξις τῆς Διασκέψεως θὰ περιλάβῃ τὰ θέματα εἰς τὰ ὅποια ἀναφέρονται τὰ ἰδιαιτέρα κεφάλαια τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου.

Εἰς τὴν Διάσκεψιν θὰ προσκληθοῦν ὅλα τὰ μέλη τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν. Πρὸς τούτοις προτείνεται ὅπως κληθοῦν καὶ 12 χῶραι μὴ μέλη, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ Ἑλβετία, ἡ Βουλγαρία, ἡ Ἀλβανία.

Γ.